

Dragi

!

Danes sva z za vas pripravili novo

zgodbico – iz zbirke slovenskih

basni

(vrana) in

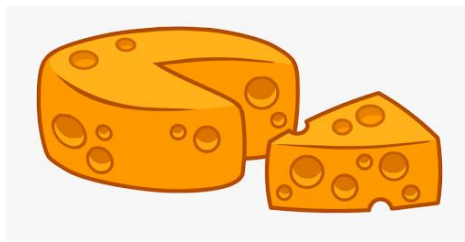

.

Pa začnimo ...

je ukradla

, pa je

odletela v

, da ga v miru poje. Sedla

je na visoko staro

, takrat pa je mimo

pritekla

. Zagledala je

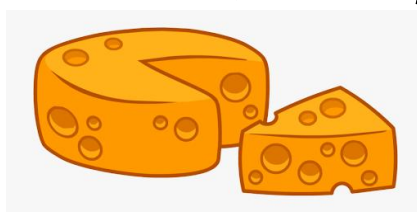
,

zavohala je

- o, kako jo je zamikal!

»Le kako bi dobila ta

?« si je

mislila, na

pa ni mogla. Ampak – lisica

je zvita. Je začela: »O,

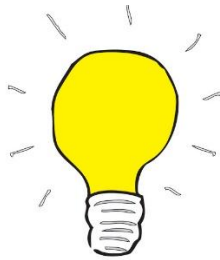

kako si lepa! Kako lepo

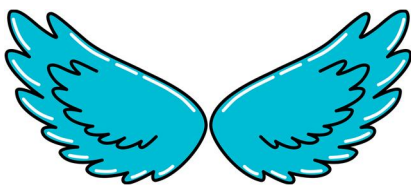

imaš! Kako

lepo se

! Kako dolga so tvoja

! In kako dolg je tvoj

!

Mmmm, kdo ve, kako lepo šele

...«

je hvala dobro dela. Brž je odprla

in zapela:«Kraaa, kraaa, kraaa,«

takrat pa ji je

ušel in padel

naravnost pred

. Ta ga je odnesla in

, vsa žalostna, pa je ostala

. Zdaj ve, da ni dobro verjeti tistemu, ki te preveč hvali.

KONEC !

je nauk te zgodbe? Še enkrat

zgornjo poved.

Ne pozabite na

!

BYE!

Pozdravček od nas

!